

Teismo praktikos rinkinys

GENERALINIO ADVOKATO
MICHAL BOBEK IŠVADA,
pateikta 2016 m. liepos 7 d.¹

Byla C-220/15

**Europos Komisija
prieš**

Vokietijos Federacinę Respubliką

„Valstybės įsipareigojimų neįvykdymas — Laisvas prekių judėjimas — Direktyva 2007/23/EB — Pirotechnikos gaminių pateikimas į rinką — „Pateikimo į rinką“ apibrėžtis — Pranešimo nacionalinėms institucijoms procedūra, taikytina CE ženklų pažymėtiems pirotechnikos gaminiams — Nacionalinės institucijos įgaliojimai tikrinti ir prireikus keisti naudojimo instrukcijas“

I – Įžanga

1. Šioje byloje Europos Komisija Teisingumo Teismui pareiškė ieškinį pagal SESV 258 straipsnį prašydama paskelbti, kad Vokietijos Federacinė Respublika pažeidė 2007 m. gegužės 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2007/23/EB dėl pirotechnikos gaminių pateikimo į rinką² 6 straipsnio 1 dalį.

2. Pagal nacionalinės teisės nuostatą, kuri yra ieškinio dėl įsipareigojimų neįvykdymo dalykas, gamintojai ir importuotojai apie pirotechnikos gaminius privalo pranešti *Bundesanstalt für Materialforschung und – prüfung* (Federacinis medžiagų tyrimų ir bandymų institutas, toliau – BAM), kad gautų identifikavimo numerį. BAM taip pat įgaliojamas tikrinti ir prireikus keisti tų gaminių naudojimo instrukcijas.

3. Šioje byloje svarbūs keli lygmenys. Po gana techniniu lygmeniu slypi kitas, bendresnio pobūdžio, turintis bendresnių pasekmių: ar valstybei narei galima priekaištauti, jog įgyvendindama direktyvą nacionalinėje teisėje ji „iš naujo neišaiškino“ aiškios direktyvos formuluotės, jeigu ta aiški formuluotė gali atrodyti abejotina vertinant bendrąją direktyvos tikslą?

II – Teisinis pagrindas

A – ES teisės aktai

4. Direktyvos 2007/23 1 straipsnio 1 dalyje numatyta: „Šioje direktyvoje nustatomos taisyklės, kuriomis siekiama laisvo pirotechnikos gaminių judėjimo vidaus rinkoje, tuo pačiu metu užtikrinant aukšto lygio sveikatos apsaugą, visuomenės saugumą ir vartotojų apsaugą ir saugą, atsižvelgiant į atitinkamus aplinkosaugos aspektus.“

1 — Originalo kalba: anglų.

2 — OL L 154, 2007, p. 1.

5. Direktyvos 2007/23 2 straipsnio 2 dalyje numatyta, kad šioje direktyvoje: „[p]ateikimas į rinką – tai pirmasis individualaus produkto atidavimas atlygintinai ar nemokamai jį platinti ir (arba) naudoti Bendrijos rinkoje. Gamintojo asmeniniam naudojimui pagaminti fejerverkai nelaikomi pateikiamais į rinką, jei valstybė narė leidžia juos naudoti savo teritorijoje.“

6. Direktyvos 2007/23 6 straipsnyje „Laisvas judėjimas“ numatyta:

„1. Valstybės narės negali uždrausti, apriboti ir trukdyti pateikti į rinką pirotechnikos gaminius, kurie atitinka šios direktyvos reikalavimus.

2. Šios direktyvos nuostatos taip pat netrukdo valstybėms narėms viešosios tvarkos, saugumo ar saugos arba aplinkos apsaugos sumetimais imtis priemonių, draudžiančių ar ribojančių 2 ir 3 kategorijų fejerverkų, teatro pirotechnikos gaminių ir kitų pirotechnikos gaminių laikymą, naudojimą ir pardavimą plačiajai visuomenei.

<...>“

7. Direktyvos 2007/23 14 straipsnyje „Rinkos priežiūra“ įtvirtinta:

„1. Valstybės narės imasi visų būtinų priemonių užtikrinti, kad pirotechnikos gaminius būtų galima pateikti į rinką tik tuomet, jei jie tinkamai laikomi, naudojami pagal numatytą paskirtį ir nekelia pavojaus žmonių sveikatai ir saugai.

2. Valstybės narės nuolat tikrina į Bendriją įvežamus pirotechnikos gaminius, taip pat jų laikymo ir gamybos patalpas.

<...>

4. Valstybės narės organizuoja ir vykdo tinkamą į rinką pateiktų gaminių priežiūrą, atsižvelgdamos į CE ženklų pažymėtų gaminių atitikties prielaidą.

<...>

6. Jeigu valstybė narė nustato, kad CE atitikties ženklu pažymėtas, EB atitikties deklaraciją turintis ir pagal numatytą paskirtį naudojamas pirotechnikos gaminys gali kelti pavojų žmonių sveikatai ir saugai, ji imasi visų tinkamų laikinųjų priemonių tokiam produktui pašalinti iš rinkos, uždrausti jį pateikti į rinką arba apriboti jo laisvą judėjimą. Apie tai valstybė narė informuoja Komisiją ir kitas valstybes nares.

<...>“

B – Vokietijos teisės aktai

8. Pirmojo reglamento dėl sprogmenų įstatymo³ (*Erste Verordnung Zum Sprengstoffgesetz*, toliau – *SprengV*)⁴ 6 straipsnyje numatyta:

„4) Prieš pirmąjį naudojimą pagal įstatymo taikymo sritį apie sprogstamąsias medžiagas ir pirotechnikos gaminius gamintojas ar importuotojas privalo pranešti [BAM]. Į pranešimą turi būti įtraukta:

<...>

2. instrukcijos, kaip reikalaujama pagal Direktyvos 2007/23/EB dėl pirotechnikos gaminių I priedo 3 straipsnio h punktą.

Gavęs pranešimą, [BAM] priskiria identifikavimo numerį. Identifikavimo numeris turi būti nurodomas instrukcijose. Siekdamas išvengti pavojaus darbuotojų ir trečiųjų šalių gyvybei ir sveikatai arba turtui, [BAM] gali apriboti arba papildyti gamintojo patvirtintas naudojimo instrukcijas; taip jas apriboti ar papildyti galima vėliau. Ketvirtas sakinytis netaikomas transporto priemonių pirotechnikos gaminiams arba 1 ir 4 kategorijų fejerverkams, jeigu identifikavimo numeris įtrauktas į pagal 13 straipsnio 1 dalies 3 punktą sudaromus sąrašus.“

9. 2014 m. kovo 11 d. BAM išimtinu leidimu dėl pirotechnikos gaminių ženklavimo⁵ *ex officio* leista apskritai nukrypti nuo nuostatų dėl ženklavimo pareigos pagal *1. SprengV* 14 straipsnio 1 dalį, taikomą kartu su *1. SprengV* 6 straipsnio 4 dalimi. Pagal tą nukrypti leidžiančią nuostatą, „priešingai, nei nustatyta *1. SprengV* 6 straipsnio 4 dalies trečiame sakinyje, pirotechnikos gaminių, kaip apibrėžta Direktyvoje 2007/23, instrukcijose nebūtina nurodyti identifikavimo numerio.“

III – Ikiteisminė procedūra

10. 2011 m. kontroliuodama Direktyvos 2007/23 taikymą, Komisija nustatė, kad Vokietijoje galioja pranešimo procedūra. Po susirašinėjimo pagal „EU Pilot“ procedūrą (3631/12/ENTR) 2013 m. sausio 25 d. Komisija išsiuntė Vokietijos Federacinei Respublikai oficialų pranešimą.

11. Oficialiajame pranešime Komisija pažymėjo, jog *1. SprengV* 6 straipsnio 4 dalis neatitinka Direktyvos 2007/23 6 straipsnio 1 dalies iš esmės dėl dviejų priežasčių. Pirma, pagal *1. SprengV* 6 straipsnio 4 dalį gamintojai ir importuotojai įpareigojami apie pirotechnikos gaminius pranešti BAM, kad gautų identifikavimo numerį, ir nurodyti tą numerį naudojimo instrukcijose. Antra, BAM įgaliojamas tikrinti ir prireikus keisti tų gaminių naudojimo instrukcijas. Komisijos nuomone, tie reikalavimai apima daugiau nei Direktyvos 2007/23 nuostatos. Tad jie gali būti neleistinas pirotechnikos gaminių, kuriems jau atliktas atitikties vertinimas kitoje valstybėje narėje, laisvo judėjimo apribojimas.

12. 2013 m. kovo 21 d. raštu Vokietijos Federacinė Respublika paneigė Direktyvos 2007/23 pažeidimą.

3 — 2002 m. rugsėjo 10 d. Sprogstamųjų medžiagų įstatymas (*BGBI. I*, p. 3518) su pakeitimais, padarytais 2013 m. rugpjūčio 7 d. (*BGBI. I*, p. 3154) (toliau – *SprengG*) 4 straipsnio 67 dalimi.

4 — 1991 m. sausio 31 d. redakcija (*BGBI. I*, p. 169) su pakeitimais, padarytais 2013 m. liepos 25 d. įstatymo (*BGBI. I*, p. 2749) 20 straipsniu.

5 — *Bekanntmachung, Ausnahmegewilligung Nr. 2-0615/14 zur Kennzeichnung von pyrotechnischen Gegenständen*, paskelbta Oficialiajame leidinyje AT, B6, p. 1, 2014 m. kovo 27 d.

13. 2014 m. sausio 23 d. Komisija pateikė Vokietijos Federacinei Respublikai pagrįstą nuomonę dėl šios įsipareigojimų pagal Direktyvos 2007/23 6 straipsnio 1 dalį neįvykdymo dėl pirmiau išvardytų priežasčių. Vokietijos Federacinė Respublika atsakė 2014 m. kovo 20 d. ir balandžio 2 d. raštais. Ji pažymėjo, jog pagal 2014 m. kovo 11 d. BAM patvirtintą nukrypti leidžiančią nuostatą reikalavimas nurodyti BAM suteiktą identifikavimo numerį naudojimo instrukcijose nuo 2014 m. kovo 27 d. nebetaikomas. Ieškinyje Komisija atkreipė dėmesį į šį pakeitimą, bet manė, kad dėl to neišnyksta kiti pagrįstoje nuomonėje apibūdinti Direktyvos 2007/23 6 straipsnio 1 dalies pažeidimai. Taigi Komisija nusprendė pareikšti šį ieškinį pagal SESV 258 straipsnį.

IV – Procesas Teisingumo Teisme ir šalių reikalavimai

14. Savo 2015 m. gegužės 12 d. ieškinyje Komisija Teisingumo Teismo prašo:

- paskelbti, kad Vokietijos Federacinė Respublika neįvykdė įsipareigojimų pagal Direktyvos 2007/23 6 straipsnio 1 dalį, nes viršydama direktyvos reikalavimus reikalavo, kad, neatsižvelgiant į ankstesnį sėkmingai atliktą pirotechnikos gaminių atitikties vertinimą, i) tiems gaminiams turi būti taikoma 1. *SprengV* 6 straipsnio 4 dalyje nustatyta procedūra prieš juos pateikiant į rinką ir kad ii) pagal 1. *SprengV* 6 straipsnio 4 dalies penktą sakinį BAM turi būti įgaliotas tikrinti ir prireikus keisti visų pirotechnikos gaminių naudojimo instrukcijas, ir
- priteisti iš Vokietijos bylinėjimosi išlaidas.

15. Vokietija Teisingumo Teismo prašo:

- atmesti Komisijos ieškinį ir
- priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

16. Rašytines pastabas pateikė Komisija ir Vokietijos Federacinė Respublika. Abi šalys taip pat pateikė savo paaiškinimus 2016 m. balandžio 27 d. vykusiame posėdyje.

V – Analizė

A – *Tariamasis Direktyvos 2007/23 6 straipsnio 1 dalies nesilaikymas ir terminas „pateikimas į rinką“*

1. Šio ieškinio dalykas

17. Šioje byloje pareikštas ieškinys dėl įsipareigojimų neįvykdymo pagal SESV 258 straipsnį. Tas faktas turi svarbių pasekmių paties ieškinio ir su juo susijusio proceso reikalavimams. Trys iš šių pasekmių bus apibūdintos šio skirsnio įžangoje.

18. Pirma, kaip matyti iš Teisingumo Teismo procedūros reglamento 120 straipsnio c punkto ir su juo susijusios teismo praktikos⁶, Komisijos ieškinyje pagal SESV 258 straipsnį turi būti aiškiai ir tiksliai išdėstyti ieškinio pagrindai, kuriais grindžiamas ieškinys, kad atsakovė galėtų pasirengti gynybai, o Teisingumo Teismas – priimti sprendimą dėl ieškinio. Pagrindinės teisinės ir faktinės aplinkybės, kuriomis grindžiamas ieškinys dėl įsipareigojimų neįvykdymo, turi būti nuosekliai išdėstytos ir suprantamos iš paties ieškinio teksto ir reikalavimų, kad Teisingumo Teismas nepriimtų sprendimo *ultra petita* arba apskritai nepriimtų sprendimo dėl kaltinimo⁷.

19. Taigi pagal SESV 258 straipsnyje įtvirtintą procedūrą ieškovei tenka dviguba našta. Pirma, ji turi aiškiai nurodyti svarbias ES teisės nuostatas, kuriomis remiasi. Antra, jai tenka prievolė nustatyti faktines aplinkybes, kad įrodytų tam tikros (-ų) nurodomos (-ų) ES teisės nuostatos (-ų) pažeidimą.

20. Šiuo požiūriu reikia pabrėžti, jog šis Komisijos ieškinys išimtinai grindžiamas tik Direktyvos 2007/23 6 straipsnio 1 dalimi. Komisija nenurodo, kad būtų pažeista kuri nors kita direktyvos nuostata. Ji taip pat netvirtina, jog Vokietijos Federacinė Respublika neįvykdė įsipareigojimų pagal Sutarties nuostatas dėl laisvo prekių judėjimo. Toliau pateiktoje analizėje apsiribojant tik Komisijos reikalavimo aprėptimi nagrinėjamas tariamas konkrečios Direktyvos 2007/23 nuostatos, t. y. 6 straipsnio 1 dalies, nesilaikymas.

21. Antra, Komisijos ieškinys grindžiamas argumentu, kad šioje byloje nagrinėjama Vokietijos teisės nuostata taikoma pirotechnikos gaminiams, kurių atitikties vertinimas pagal Direktyvos 2007/23 nuostatas jau atliktas. Komisijos teigimu, taikant 1. *SprengV* 6 straipsnio 4 dalyje įtvirtintą tvarką, kliudoma laisvam CE ženklui jau pažymėtų pirotechnikos gaminių judėjimui, todėl ta nuostata nesuderinama su Direktyvos 2007/23 6 straipsnio 1 dalimi. Komisija nenagrinėja ir neteikia kitų argumentų dėl poveikio, kurį ginčijama nacionalinės teisės nuostata galėtų turėti pirotechnikos gaminiams, kuriems pagal direktyvą dar neatliktas atitikties vertinimas.

22. Trečia, nuo 2015 m. liepos 1 d. Direktyva 2007/23 panaikinta 2013 m. birželio 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2013/29/ES dėl valstybių narių įstatymų, susijusių su pirotechnikos gaminių tiekimu rinkai, suderinimo⁸. Tačiau, kaip teisingai pažymėjo Vokietijos Federacinė Respublika, ši byla susijusi tik su tariamu įsipareigojimų pagal Direktyvą 2007/23 neįvykdymu, tad ji visiškai nesvarbi situacijai, reglamentuojamai pagal Direktyvą 2013/29.

2. Direktyvos 2007/23 6 straipsnio 1 dalies reikšmė

23. Kaip matyti iš pirmiau pateiktų trijų argumentų ir atsižvelgiant į tai, kaip Komisija motyvavo savo ieškinį Teisingumo Teisme, daug ką lemia konkretaus termino „pateikimas į rinką“ aiškinimas Direktyvos 2007/23 6 straipsnio 1 dalyje.

24. Komisijos ieškinio dalyse dėl pirmojo reikalavimo (pranešimo procedūros pagal 1. *SprengV* 6 straipsnio 4 dalį) ir dėl antrojo reikalavimo (BAM įgaliojimų tikrinti ir prireikus keisti ir papildyti naudojimo instrukcijas pagal 1. *SprengV* 6 straipsnio 4 dalies penktą sakinį) tvirtinama, kad šioje byloje nagrinėjamos Vokietijos teisės nuostatos taikomos pirotechnikos gaminiams, kurių atitikties vertinimo procedūra pagal Direktyvos 2007/23 nuostatas jau atlikta. Komisijos teigimu, tai nesuderinama su Direktyvos 2007/23 6 straipsnio 1 dalimi, nes kliudoma laisvam direktyvos reikalavimus jau atitinkančių pirotechnikos gaminių judėjimui.

6 — 2014 m. spalio 22 d. Sprendimo *Komisija / Nyderlandai*, C-252/13, EU:C:2014:2312, 33 ir 34 punktai ir juose nurodyta teismo praktika.

7 — Šiuo klausimu žr. 2015 m. rugsėjo 16 d. Sprendimo *Komisija / Slovakija*, C-361/13, EU:C:2015:601, 21 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką ir 2007 m. liepos 18 d. Sprendimo *Komisija / Ispanija*, C-501/04, EU:C:2007:431, 24–27 punktus.

8 — OL L 178, 2013, p. 27.

25. Vokietijos Federacinė Respublika ginčija Komisijos reikalavimus. Jos teigimu, Direktyvos 2007/23 6 straipsnio 1 dalis susijusi tik su „pateikimu į rinką“, kaip apibrėžta tos direktyvos 2 straipsnio 2 dalyje, kurioje minimas „*pirmasis* atidavimas“ naudoti ES rinkoje. Vokietija tvirtina, jog tai reiškia, kad, patiekus pirotechnikos gaminių ES rinkai, 6 straipsnio 1 dalis jam nebetaikytina. Visas kitas laisvo judėjimo kliūtis apima bendrosios Sutarties nuostatos dėl laisvo prekių judėjimo. Tačiau, kadangi Komisija savo ieškinį grindžia tik Direktyvos 2007/23 6 straipsnio 1 dalimi, galimo SESV 34 straipsnio pažeidimo nagrinėjimas su šia byla nesusijęs.

26. Mano nuomone, ši byla iš esmės susijusi su valstybių narių teisiniais įsipareigojimais pagal Direktyvos 2007/23 6 straipsnio 1 dalį. Galimi du aiškinimo būdai: a) pažodinis arba b) teleologinis. Jie bus išnagrinėti vienas po kito.

a) Pažodinis aiškinimas

27. Direktyvos 2007/23 6 straipsnio 1 dalyje numatyta: „Valstybės narės negali uždrausti, apriboti ir trukdyti *pateikti į rinką* pirotechnikos gaminius, kurie atitinka šios direktyvos reikalavimus.“⁹ Siekiant taikyti šią direktyvą termino „pateikimas į rinką“ reikšmė aiškiai apibrėžta Direktyvos 2007/23 2 straipsnio 2 dalyje. Taigi direktyvoje terminas „pateikimas į rinką“ teisiškai apibrėžtas taip: „tai *pirmasis* individualaus produkto atidavimas atlygintinai ar nemokamai jį platinti ir (arba) naudoti *Bendrijos rinkoje*“¹⁰.

28. Tos apibrėžties ir pirmiausia nuorodos į „pirmąjį“ tiekimą į rinką turinys vienodas direktyvos redakcijoje įvairiomis kalbomis¹¹. Taigi aiškinant tekstą ir kartu atsižvelgiant į jo lyginamąją kalbinę dimensiją nelieka jokių abejonių dėl tos nuostatos taikymo srities¹².

b) Teleologinis aiškinimas

29. Nepaisant formuluotės, galima pateikti kelis argumentus, pagrindžiančius nuomonę, jog Direktyvos 2007/23 6 straipsnio 1 dalyje vartojama sąvoka „pateikimas į rinką“, nepaisant formuluotės, turėtų apimti ne tik „pirmąjį“ tiekimą ES rinkai, bet ir paskesnę tiekimą valstybių narių rinkai (rinkoms), kaip teigia Komisija.

30. Pirma, galima daryti prielaidą, jog 6 straipsnis buvo rengiamas kaip laisvo judėjimo nuostata, kaip matyti iš jo antraštės. Antra, Direktyvos 2007/23 tikslas – skatinti laisvą pirotechnikos gaminių judėjimą, kaip nustatyta direktyvos 1 straipsnyje ir 2, 13 ir 19 konstatuojamosiose dalyse. Trečia, Direktyvos 2007/23 struktūra ir sistema, ko gero, atitinka suderinimo direktyvos struktūrą ir sistemą pagal 1985 m. gegužės 7 d. Tarybos rezoliucijoje dėl naujojo požiūrio į techninį derinimą ir standartizavimą¹³ išdėstytus principus, kurių svarbiausias yra laisvo prekių judėjimo principas.

9 — Išskirta mano.

10 — Išskirta mano.

11 — Pavyzdžiui, prancūzų kalba: „première mise à disposition, sur le marché communautaire“; vokiečių kalba: „erstmalige Bereitstellung eines bestimmten Produkts <...> auf dem Gemeinschaftsmarkt“; ispanų kalba: „primera puesta a disposición en el mercado comunitario“; italų kalba: „la prima messa a disposizione sul mercato comunitario di un prodotto“; čekų kalba: „první předání jednotlivého výrobku k dispozici na trh Společenství“; nyderlandų kalba: „het voor de eerste keer in de handel van de Gemeenschap beschikbaar stellen“.

12 — Dėl kitokios padėties, kai teksto redakcija įvairiomis kalbomis skiriasi, žr. 2004 m. rugsėjo 14 d. Sprendimo *Komisija / Italija*, C-385/02, EU:C:2004:522, 34 punktą.

13 — OL C 136, 1985, p. 1, minėta Direktyvos 2007/23 8 konstatuojamojoje dalyje.

3. Teleologinio vertinimo ribos

31. Trumpai tariant, šios bylos esmė tokia: su ES teisės standartais susijusioje itin aiškioje ES teisės nuostatoje nustatyta X. Komisija kreipiasi į Teisingumo Teismą ir jo prašo pripažinti, kad Vokietijos Federacinė Respublika neįvykdė įsipareigojimų pagal Sutartį, nes neišaiškino tos nuostatos, priešingai nei numatyta aiškioje jos formuluotėje, atsižvelgdamas į bendrąją direktyvos logiką taip, kad ji reikštų Y (arba X ir Y ir galbūt net Z), ir atitinkamai nepakeitė nacionalinės teisės.

32. Dėl įvairių priežasčių, kurias pateiksiu toliau šiame skirsnyje, manau, jog toks teiginys keltų, švelniai tariant, didelių problemų. Komisijos ieškinį reikėtų atmesti. Šiuo požiūriu derėtų pabrėžti tris priežastis: teisinio aiškinimo ribas, įgaliojimų atskyrimą ir teisėtumo ir teisinio saugumo principus.

33. Pirma, priešingai, nei teisės aktų rengimas, teisinis aiškinimas turi ribas. Žinoma, pagal nusistovėjusią Teisingumo Teismo praktiką aiškinant ES teisės nuostatą reikia atsižvelgti ne tik į jos formuluotę, bet ir į kontekstą bei teisės akto, kuriame ji įtvirtinta, tikslus¹⁴. Be to, esant keliems galimiems ES teisės nuostatos aiškinimo variantams, pirmenybė turi būti teikiama tam, kuris užtikrintų jos veiksmingumą¹⁵. Taigi antrinės teisės akto tikslai ir bendrasis kontekstas natūraliai svarbūs nustatant ES teisėje neapibrėžtų sąvokų reikšmę ir taikymo sritį¹⁶.

34. Tačiau standartiniai teiginiai, kuriais Teisingumo Teismas dėsto savo požiūrį į teisinį išaiškinimą, pateikiami su išlyga: pačios nuostatos tekstą *turi būti galima* aiškinti įvairiai dėl to, kad tekstas šiek tiek dviprasmiškas ir neaiškus.

35. Žinoma, aiškinimo dviprasmiškumas nėra dvipolis. Nuostata nėra visiškai aiški arba visiškai neaiški: dar yra tarpinių variantų. Yra dviprasmiškumo laipsnių. Tačiau būtent esant tokiai dviprasmiškumo skalei tradiciniai aiškinimo metodai (tekstas, kontekstas, tikslas) ir papildo vienas kitą. Kuo tekstas dviprasmiškesnis, tuo labiau reikia remtis kontekstu ir (arba) tikslu. Ir kuo tekstas tikslesnis ir aiškesnis, tuo mažiau paprastai reikia atsižvelgti į kontekstą ir tikslą.

36. Šioje byloje Direktyvos 2007/23 2 straipsnio 2 dalyje pateikiama tiksli ir nedviprasmiška teisinė sąvokos „pateikimas į rinką“ apibrėžtis – tai „pirmasis <...> atidavimas <...> naudoti Bendrijos rinkoje“. Kaip jau minėta, direktyvos 2 straipsnio 2 dalies tekstas taip pat suformuluotas ir kitomis kalbomis. Tad dėl minėtos nuostatos reikšmės beveik nelieka abejonių, kurioms išsklaidyti reikėtų atsižvelgti į nuostatos kontekstą ir (arba) tikslą.

37. Dėl paskesnių tos apibrėžties elementų, susijusių su „pateikimo į rinką“ tikslu, ir išimties, susijusios su asmeniniam naudojimui pagamintais pirotechnikos gaminiais, nesikeičia faktas, kad Direktyvos 2007/23 2 straipsnio 2 dalyje minimas tam tikras įvykis, atitinkantis laiko momentą, kai gaminys pirmą kartą tiekiamas ES rinkai¹⁷; tai patvirtinama direktyvos 8 konstatuojamojoje dalyje.

14 — Žr., pavyzdžiui, 2014 m. rugsėjo 10 d. Sprendimo *Holger Forstmann Transporte*, C-152/13, EU:C:2014:2184, 26 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką.

15 — Žr., be kita ko, 2014 m. rugsėjo 10 d. Sprendimo *Holger Forstmann Transporte*, C-152/13, EU:C:2014:2184, 26 punktą; 2010 m. spalio 7 d. Sprendimo *Lassal*, C-162/09, EU:C:2010:592, 51 punktą arba 2000 m. birželio 15 d. Sprendimo *Komisija / Vokietija*, C-348/97, EU:C:2000:317, 53 punktą.

16 — Šiuo klausimu žr., pavyzdžiui, 1988 m. sausio 27 d. Sprendimo *Danija / Komisija*, C-349/85, EU:C:1988:34, 9 punktą ir 2005 m. kovo 10 d. Sprendimo *easyCar*, C-336/03, EU:C:2005:150, 21 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką.

17 — Laiko elementas pabrėžiamas Teisingumo Teismo praktikoje aiškinant panašią apibrėžtį kitame antrinės teisės akte. Žr. 2014 m. balandžio 3 d. Sprendimo *Rätzke*, C-319/13, EU:C:2014:210, 34 ir paskesnius punktus.

38. Taigi pagal savo praktiką Teisingumo Teismas, jeigu Sąjungos teisės akto formuluotė yra aiški ir tiksli, negali aiškinti jo nuostatos siekdamas „ją ištaisyti ir taip išplėsti su ja susijusias valstybių narių pareigas“¹⁸. Nagrinėjamos nuostatos aiškinimas, „atsižvelgiant į kontekstą“, susijęs su tam tikrais apribojimais, jeigu pačios nuostatos tekstas nedviprasmiškas¹⁹. Kitaip tariant, aiški nuostatos formuluotė yra bet kokio aiškinimo kraštutinė riba, kurią Teisingumo Teismas nusistato uždrausdamas aiškinimą *contra legem*²⁰.

39. Tokios aiškinimo ribos glaudžiai susijusios su antruoju pirmiau minėtu elementu, įgaliojimų atskyrimu (arba Europos Sąjungoje – institucine pusiausvyra). Teisingumo Teismas yra nusprendęs, jog „neturi teisės imtis Bendrijos teisės aktų leidėjo vaidmens ir aiškinti nuostatos prieštaraujančiu jos aiškiai formuluotei būdu“, pabrėždamas, kad „pasiūlymus dėl tinkamų teisės aktų pakeitimų turi teikti Komisija“²¹.

40. Trečia, kalbant apie teisėtumo ir teisinio saugumo principus, pagal nusistovėjusią teismo praktiką ES teisės aktais suinteresuotiesiems asmenims turėtų būti suteikta galimybė tiksliai žinoti jais nustatytų pareigų turinį²². Pagal teisinio saugumo principą ES teisės aktai turi būti aiškūs, o jų taikymas – nuspėjamas²³, o tam, be kita ko, reikia, kad „teisės normos būtų aiškios, tikslios ir nuspėjamo poveikio“²⁴.

41. Nedvejodamas pripažįstu, jog valstybė narė nėra asmuo, t. y. fizinis arba (privatusis) juridinis asmuo. Taigi suvokiu, kad Teisingumo Teismo praktikoje įtvirtinti teisinio saugumo matai, skirti asmenims, negali būti visiškai vienodai taikomi valstybių narių pažeidimų procedūroms²⁵.

42. Viena vertus, ar faktas, kad pažeidimo procedūros dėl savo pobūdžio yra „instituciniai“ ginčai, kuriuose dalyvauja tik Komisija ir (arba) valstybės narės, reiškia, jog netaikomi net „likutiniai“ teisinio saugumo ar teisėtumo principų elementai?²⁶ Ar privaloma nuostata, kad skųsti (pateikus ieškinį pagal SESV 258 straipsnį) ir vėliau taikyti sankcijas (pagal SESV 260 straipsnį) galima tik remiantis aiškiai suformuluota teisine pareiga, neturėtų būti visuotinai taikoma vykdant viešuosius įgaliojimus, bent jau teisinės valstybės principu pagrįstoje Sąjungoje?²⁷

18 — 2010 m. liepos 15 d. Sprendimo *Komisija / Jungtinė Karalystė*, C-582/08, EU:C:2010:429, 51 punktas; 2014 m. birželio 5 d. Sprendimo *Komisija / Bulgarija*, C-198/12, EU:C:2014:1316, 35 punktas ir generalinio advokato N. Jääskinen išvados toje byloje, C-198/12, EU:C:2013:739, 46 punktas. Taip pat šiuo klausimu žr. 2008 m. gruodžio 22 d. Sprendimo *Les Vergers du Vieux Tauves*, C-48/07, EU:C:2008:758, 44 punktą. Tokio „taisomojo“ aiškinimo draudimas natūraliai netaikytinas, jeigu nagrinėjamų nuostatų reikšmė neaiški. Žr. 2012 m. kovo 8 d. Sprendimo *Komisija / Portugalija*, C-524/10, EU:C:2012:129, 56 ir paskesnius punktus ir generalinės advokatės J. Kokott išvados byloje *Komisija / Portugalija*, C-524/10, EU:C:2011:613, 56 ir paskesnius punktus.

19 — Šiuo klausimu žr. 2005 m. gruodžio 8 d. Sprendimo *ECB / Vokietija*, C-220/03, EU:C:2005:748, 31 punktą ir 2008 m. vasario 28 d. Sprendimo *Carboni e derivati*, C-263/06, EU:C:2008:128, 48 punktą. Taip pat žr. mano išvados byloje *Komisija / Jungtinė Karalystė*, C-304/15, EU:C:2016:479, 44 punktą.

20 — Šiuo klausimu žr. 1994 m. liepos 14 d. Sprendimo *Faccini Dori*, C-91/92, EU:C:1994:292, 24 punktą ir 2010 m. liepos 15 d. Sprendimo *Komisija / Jungtinė Karalystė*, C-582/08, EU:C:2010:429, 33 punktą.

21 — 2000 m. kovo 23 d. Sprendimo *Met-Trans ir Sagpol*, C-310/98 ir C-406/98, EU:C:2000:154, 32 punktas.

22 — Šiuo klausimu žr., pavyzdžiui, 1981 m. liepos 9 d. Sprendimo *Gondrand ir Garancini*, C-169/80, EU:C:1981:171, 17 punktą.

23 — Žr., pavyzdžiui, 2015 m. liepos 9 d. Sprendimo *Salomie ir Oltean*, C-183/14, EU:C:2015:454, 31 punktą.

24 — Žr., pavyzdžiui, Sprendimo 2015 m. birželio 11 d. *Berlington Hungary ir kt.*, C-98/14, EU:C:2015:386, 77 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką.

25 — Žr., be kita ko, generalinio advokato A. Tizzano išvados byloje *Komisija / Vokietija*, C-316/99, EU:C:2001:38, 12 ir 13 punktus ir generalinės advokatės J. Kokott išvados byloje *Komisija / Italija*, C-385/02, EU:C:2004:276, 47 ir paskesnius punktus.

26 — Žr. 2010 m. liepos 15 d. Sprendimo *Komisija / Jungtinė Karalystė*, C-582/08, EU:C:2010:429, 50 punktą, kuriame Teisingumo Teismas pažymi: „Tiesa, kad ši teismo praktika susijusi su privačių asmenų ir valstybės institucijos santykiais. Tačiau <...> ši teismo praktika taip pat aktuali perkeliant mokesčių srities direktyvą.“ Taip pat žr. generalinio advokato N. Jääskinen išvados byloje *Komisija / Jungtinė Karalystė*, C-582/08, EU:C:2010:286, 64 punktą.

27 — Žr., be kita ko, 1986 m. balandžio 23 d. Sprendimo *Les Verts / Parlamentas*, C-294/83, EU:C:1986:166, 23 punktą ir 2015 m. spalio 6 d. Sprendimo *Schrems*, C-362/14, EU:C:2015:650, 60 punktą.

43. Šioje byloje daug aiškinama apie kontekstą, kuriame priimta Direktyva 2007/23, iš esmės siekiant aiškinant nepaisyti aiškios 6 straipsnio 1 dalies formuluotės. Tačiau, teikiant su kontekstu susijusių argumentų ir palyginimų su įvairiais kitais ES teisės aktais, ko gero, 6 straipsnio 1 dalis daroma tik dar painesnė, o ne išaiškinama.

44. Kaip pripažįsta pats Europos teisės aktų leidėjas, rengiant ir priimant Direktyvą 2007/23 suderinimo teisės akto dėl laisvo prekių judėjimo sąvokos ir apibrėžtys nebuvo vartojamos nuosekliai. Iš tiesų, paskesniame Sprendime Nr. 768/2008/EB²⁸ į tai aiškiai atkreipiamas dėmesys ir pažymima: „Anksčiau laisvą prekių judėjimą reglamentuojančiuose teisės aktuose buvo vartojami tam tikri terminai, kurių dalis nebuvo apibrėžta, ir todėl reikėjo juos aiškinančių ir interpretuojančių gairių. Pateiktų teisinių apibrėžčių formuluotė, o kartais ir reikšmė, skiriasi, todėl kyla sunkumų juos aiškinant ir tinkamai įgyvendinant.“²⁹ Siekiant ištaisyti padėtį, tame sprendime pateiktos naujos pagrindinių sąvokų apibrėžtys, vėliau jos buvo įtrauktos į paskesnius antrinės teisės aktus, vienas iš jų – naujoji Direktyva 2013/29³⁰.

45. Naujieji terminai ir apibrėžtys Direktyvoje 2013/29 pirmiausia svarbios terminui „pateikimas į rinką“, sukuriama ir nauja sąvoka „tiekimasis rinkai“³¹. Atsižvelgiant į svarbius terminijos pokyčius siekiant suderinti antrinę teisę su naująja Sprendimu Nr. 768/2008 įtvirtinta terminijos sistema, Komisijos argumentui, kad Direktyvos 2007/23 laisvo judėjimo nuostatoje išdėstytos apibrėžtys ir pareigos atitinka pateiktas Direktyvoje 2013/29, pritarti negalima.

46. Nauji terminai vėliau priimtame teisės akte, ko gero, negali būti vartojami aiškinant ankstesnį teisės aktą, kuriame vartojama akivaizdžiai kitokia terminija³². Faktiškai galima pagrįstai daryti Komisijos pateiktai išvadai priešingą išvadą: faktas, kad naujojoje Direktyvoje 2013/29 vartojama kitokia, tikriausiai tinkamesnė, terminija nei ankstesniame teisės akte, Direktyvoje 2007/23, taip pat galėtų reikšti, kad buvo pripažinta, jog dviejų teisės aktų terminai skiriasi, ir kad tyčia siekta juos pataisyti vėliau patvirtintame teisės akte. Aiškiau tariant, jeigu ankstesnės nuostatos taikymo sritis buvo tokia akivaizdi ir aiški, kam ją rengti iš naujo?

47. Be to, iš kitų Direktyvos 2007/23 nuostatų matyti, jog yra skirtumas tarp „pateikimo į rinką“ kaip pirmojo tiekimo ES rinkai ir paskesnio laisvo pirotechnikos gaminių judėjimo. Pavyzdžiui, Direktyvos 2007/23 14 straipsnyje (dėl rinkos priežiūros) numatyti skirtingi priežiūros mechanizmai gaminiams, kurie pirmą kartą bus pateikti į rinką, ir į rinką jau pateiktiems gaminiams.

48. Dėl nenuoseklios terminijos ir atsižvelgiant į sektoriaus, kuriam taikoma Direktyva 2007/23, ypatumus sunku daryti kokias nors išvadas lyginant su kitomis suderinimo direktyvomis kituose sektoriuose ir Teisingumo Teismo praktika, susijusia su jų aiškinimu.

28 — 2008 m. liepos 9 d. Europos Parlamento ir Tarybos sprendimas Nr. 768/2008/EB dėl bendrosios gaminių pardavimo sistemos ir panaikinantis Sprendimą Nr. 93/465/EEB (OL L 218, 2008, p. 82).

29 — 16 konstatuojamoji dalis.

30 — Pataisyti terminai Direktyvoje 2013/29 atitinka tas naujas sąvokas ir apibrėžtis. Šiuo klausimu žr. Direktyvos 2013/29 3 konstatuojamąją dalį. Pirmiausia parengta sąvokos „tiekimasis rinkai“ apibrėžtis. Galiojančioje „laisvo judėjimo nuostatoje“ Direktyvos 2013/29 4 straipsnio 1 dalyje vartojama sąvoka „tiekti rinkai“, kuri taip pat įtraukta į direktyvos antraštę.

31 — Toks pasikeitęs požiūris išsamiau paaiškinamas 2016 m. balandžio 5 d. Komisijos pranešime, kuriame pateikta naujausia 2016 m. Mėlynojo vadovo dėl ES produktų taisyklių įgyvendinimo redakcija, C(2016) 1958 final.

32 — Šiuo klausimu taip pat žr. 2005 m. liepos 14 d. Sprendimo Komisija / Ispanija, C-135/03, EU:C:2005:457, 38 punktą.

49. Pirma, kai kurie Teisingumo Teismo sprendimai, kuriuos nurodo Komisija savo ieškiniui pagrįsti, susiję su Sutarties nuostatomis dėl laisvo prekių judėjimo³³. Tad tos Teisingumo Teismo praktikos *per se* negalima taikyti aiškinant šioje byloje nagrinėjamą antrinės teisės nuostatą. Kiti teismo praktikos pavyzdžiai, kuriais remiasi Komisija, ir kitos bylos dėl suderinimo direktyvų laisvo judėjimo nuostatų susijusios su teisės aktais, kuriuose konkrečiai neapibrėžiama sąvoka „pateikimas į rinką“ arba kuriuose laisvo judėjimo nuostatos yra bendresnio pobūdžio, kad aiškiai aprėptų „laisvą judėjimą“, pateikimą į valstybių narių rinką arba etapus po „pateikimo į rinką“, t. y. „eksplotavimą“ arba „naudojimą“³⁴.

50. Antra, 6 straipsnio 1 dalis yra Direktyvos 2007/23 dalis. Ta direktyva susijusi su pirotechnikos gaminiais, kurie yra natūraliai pavojingi. Dėl konkrečių nuogastavimų, susijusių su viešąja tvarka, saugumu ar sauga ir aplinkos apsauga šiame sudėtingame sektoriuje, kaip pripažįsta Komisija, svarbūs įgaliojimai tenka valstybėms narėms. Tai akivaizdu paskirstant įgaliojimus tos direktyvos 6 straipsnio 2 dalyje, pagal kurią valstybės narės gali uždrausti ar apriboti tam tikrų kategorijų pirotechnikos gaminių pardavimą, naudojimą ir laikymą³⁵.

4. Išvada (ir papildomos pastabos)

51. Dėl visų pirmiau išdėstytų priežasčių manau, kad Vokietijos Federacinei Respublikai negalima priekaištauti dėl to, kad ji priėmė ir taikė nacionalines taisykles pagal aiškia Direktyvos 2007/23 6 straipsnio 1 dalies formuluotę, nors jos galbūt neatitinka bendrosios direktyvos filosofijos ir tikslo³⁶.

52. Komisijos ieškinys šioje byloje grindžiamas tik 1. *SprengV* 6 straipsnio 4 dalies taikymu pirotechniniams gaminiams, kurių atitikties vertinimas jau atliktas ir kurie jau pateikti į rinką. Atsižvelgiant į tai ir į ankstesnę diskusiją dėl Direktyvos 2007/23 6 straipsnio 1 dalies taikymo srities, mano nuomone, negalima teigti, jog dėl Vokietijos nustatytos pareigos pranešti ir BAM suteiktų įgaliojimų tikrinti ir keisti naudojimo instrukcijas draudžiamas, ribojamas ar kliudomas pirotechnikos gaminių pateikimas į rinką pagal direktyvos 6 straipsnio 1 dalį.

53. Taigi siūlau Komisijos ieškinį atmesti.

54. Tačiau reikėtų paminėti tris aspektus, iš dalies susijusius su šios išvados V.A.1 skirsnio įžangoje pateiktomis pastabomis. Pirma, bendrasis draudimas riboti ar kliudyti laisvą prekių judėjimą bet kuriuo atveju nustatytas SESV 34 straipsnyje, pagal kurį ne tik uždraudžiami kiekybiniai importo apribojimai ir visos lygiaverčio poveikio priemonės, bet ir reikalaujama užtikrinti abipusį kitose valstybėse narėse teisėtai pagamintų ir parduodamų gaminių pripažinimą³⁷. Antra, Direktyvoje 2007/23, ko gero, yra dar kelios esminės nuostatos laisvam judėjimui apsaugoti³⁸. Tačiau Komisija savo ieškinį grindžia tik direktyvos 6 straipsnio 1 dalimi ir ieškinio reikalavimuose nenurodo jokių kitų esminių Direktyvos 2007/23 arba Sutarties nuostatų. Trečia, konkrečiomis pažeidimo procedūros aplinkybėmis Teisingumo Teismas negali performuluoti jam pateiktų argumentų, kaip kartais gali, kai nagrinėja prašymą priimti prejudicinį sprendimą, nes šiuo atveju toks sprendimas būtų *ultra petita*³⁹.

33 — Tai pirmiausia pasakytina apie 2012 m. liepos 12 d. Sprendimą *Fra.bo*, C-171/11, EU:C:2012:453; 2005 m. lapkričio 10 d. Sprendimą *Komisija / Portugalija*, C-432/03, EU:C:2005:669; 2007 m. kovo 15 d. Sprendimą *Komisija / Suomija*, C-54/05, EU:C:2007:168; 1983 m. vasario 8 d. Sprendimą *Komisija / Jungtinė Karalystė*, C-124/81, EU:C:1983:30.

34 — Pavyzdžiui, 2014 m. spalio 16 d. Sprendimas *Komisija / Vokietija*, C-100/13, EU:C:2014:2293, kurį nurodo Komisija, arba 2003 m. gegužės 8 d. Sprendimas *ATRAL*, C-14/02, EU:C:2003:265, ir 2009 m. balandžio 30 d. Sprendimas *Lidl Magyarorszag*, C-132/08, EU:C:2009:281.

35 — Žr. Direktyvos 2007/23 10 konstatuojamąją dalį.

36 — Šiuo klausimu žr. 2010 m. liepos 15 d. Sprendimo *Komisija / Jungtinė Karalystė*, C-582/08, EU:C:2010:429, 48 punktą.

37 — Žr., be kita ko, 2012 m. spalio 18 d. Sprendimo *Elenca*, C-385/10, EU:C:2012:634, 23 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką.

38 — Dėl panašios laisvo judėjimo nuostatos žr. 1979 m. balandžio 5 d. Sprendimo *Ratti*, C-148/78, EU:C:1979:110, 13 punktą, kuriame Teisingumo Teismas nusprendė, kad laisvo judėjimo nuostata „savaimė vertės neturi ir tėra būtinas pirmiau nurodytų straipsnių esminių nuostatų papildymas laisvam nagrinėjamų gaminių judėjimui užtikrinti“.

39 — Šiuo klausimu žr. generalinio advokato D. Ruiz-Jarabo Colomer išvados byloje *Komisija / Italija*, C-326/07, EU:C:2008:611, 33 ir 34 punktus.

B – Alternatyva

55. Dėl ankstesniame šios išvados skirsnyje nurodytų priežasčių manau, kad šią bylą reikia atmesti. Jeigu vis dėlto Teisingumo Teismas nuspręstų nesivadovauti pirmiau išdėstytais argumentais, šiame skirsnyje pateiksiu trumpą alternatyvaus požiūrio aprašymą atlikdamas konstitucinį generalinio advokato vaidmenį ir siekdamas suteikti Teisingumo Teismui visokeriopą pagalbą (SESV 252 straipsnis).

56. Tačiau iš pat pradžių reikėtų pabrėžti, jog visa tai, kas išdėstyta toliau, būtų svarbu, tik jeigu terminas „[pirmasis] pateikimas į (ES) rinką“, aiškiai vartojamas Direktyvos 2007/23 6 straipsnio 1 dalyje ir 2 straipsnio 2 dalyje, būtų praktiškai vartojamas kaip reiškiantis „laisvą judėjimą“.

1. 1. *SprengV* 6 straipsnio 4 dalyje nustatyta pranešimo procedūra

57. Komisijos teigimu, dėl 1. *SprengV* 6 straipsnio 4 dalyje (kuri taikoma ir toliau, nepaisant 2014 m. kovo 11 d. nukrypti leidžiančios nuostatos, kuria panaikinama pareiga naudojimo instrukcijose nurodyti identifikavimo numerį) nustatytos pranešimo procedūros pažeidžiama direktyvos 6 straipsnio 1 dalis. Ta procedūra taikoma prieš pirotechnikos gaminiams patenkant į Vokietijos rinką. Komisijos nuomone, dėl to susidaro papildoma finansinė ir administracinė našta, kuria, nesant *de minimis* taisyklės, viršijami Direktyvos 2007/23 reikalavimai ir taip kliudoma laisvam tos direktyvos reikalavimus jau atitinkančių pirotechnikos gaminių judėjimui.

58. Gindamasi Vokietijos Federacinė Respublika tvirtina, jog nustatant pranešimo procedūrą nepažeidžiama direktyvos 6 straipsnio 1 dalis, nes ši procedūra taikytina faktiškai jau patiekus pirotechnikos gaminius Vokietijos rinkai. Todėl tai nėra dvigubas atitikties vertinimas pagal tuos straipsnius. Vokietija taip pat teigia, jog pranešimo procedūra yra pasirengimo rinkos priežiūrai priemonė, kuria siekiama užtikrinti geresnį pirotechnikos gaminių atsekamumą. Be to, pranešimo procedūrą taip pat galima laikyti pasirengimo vartotojų priežiūrai priemone, nes pagal ją BAM gali kontroliuoti ir keisti pirotechnikos gaminių naudojimo instrukcijas, siekdamas užtikrinti, kad jomis būtų teisingai ir saugiai vadovaujama.

59. Mano nuomone, jeigu Direktyvos 2007/23 6 straipsnio 1 dalis apimtų ne tik pirmąjį „pateikimą į rinką“, bet ir „laisvą judėjimą“, 1. *SprengV* 6 straipsnio 4 dalyje numatyta pranešimo procedūra būtų laisvo judėjimo apribojimas.

60. 1. *SprengV* 6 straipsnio 4 dalyje numatyta procedūra susijusi su papildomais formalumais, be jau nustatytą Direktyvoje 2007/23, gamintojus ir importuotojus įpareigojant pranešti BAM apie pirotechnikos gaminius prieš pirmą kartą naudojant juos Vokietijos teritorijoje. Pagal pranešimo procedūrą BAM už atlygį suteikia importuotojui (gamintojui) identifikavimo numerį. Kaip posėdyje paaiškino Vokietijos Federacinė Respublika, šios pareigos nevykdymas laikomas pažeidimu, už kurį gali būti taikomos sankcijos. Komisijos teigimu, ši procedūra taip pat taikoma CE ženklu jau pažymėtiems ir kitose valstybėse narėse jau parduodamiems gaminiams.

61. Pritariu Vokietijos Federacinei Respublikai, kad pranešimo procedūra nėra pakartotinis direktyvoje numatytas atitikties vertinimas. Tačiau negaliu pritarti argumentui, kad nagrinėjama nacionaline tvarka nekliudoma patekti į Vokietijos rinką. Net jeigu pranešimo procedūra nėra formali pirotechnikos gaminių pateikimo į rinką sąlyga, ji yra kliūtis laisvam judėjimui. Pagal ją nustatomi reikalavimai kitose valstybėse narėse teisėtai pagamintų ir parduodamų pirotechnikos gaminių importui, tad tai gali būti kliūtis patekti į Vokietijos rinką.

62. Be to, negalima paremti ir alternatyvaus Vokietijos Federacinės Respublikos pateikto argumento, kad pranešimo procedūra yra pasirengimo rinkos priežiūrai mechanizmas ir kad dėl to jai taikytinas Direktyvos 2007/23 14 straipsnis.

63. Pirma, 14 straipsnio 4 dalis grindžiama atitikties prielaida. Taigi rinkos priežiūros veiksmai, susiję su CE ženklu jau pažymėtais pirotechnikos gaminiiais, tėra pirotechnikos gaminių ir jų dokumentų patikrinimai. Šios nuostatos negalima aiškinti taip, kad pagal ją leidžiama atlikti sistemingą visų į valstybės narės rinką patenkančių pirotechnikos gaminių kontrolę⁴⁰.

64. Be to, posėdyje Vokietijos Federacinė Respublika paaiškino, kad rinkos priežiūra patenka ne į BAM, o į Vokietijos *Länder* ir jų atitinkamų valdžios institucijų kompetenciją. Tai dar kartą patvirtina, kad pranešimo procedūrai būtų sunku taikyti Direktyvos 2007/23 14 straipsnį ir laikyti ją rinkos priežiūros mechanizmu.

65. Antra, kalbant apie Vokietijos Federacinės Respublikos pateiktą argumentą, kad turi būti įmanoma atsekti pirotechnikos gaminius, tiesa, kad Direktyvos 2007/23 18 straipsnio 2 dalies a punkte numatytos įgyvendinimo priemonės dėl „atsekamumo sistemos įsteigimo“⁴¹ faktiškai buvo patvirtintos tik Direktyvoje 2014/58/ES⁴². Tad Komisijos pagrįstoje nuomonėje nurodyto laikotarpio pabaigoje jos negaliojo. Tačiau, nepaisant delsimo priimant tokias įgyvendinimo priemones, direktyvoje vis dėlto numatomas visos ES registravimo sistemos patvirtinimas. Direktyvos 18 straipsnio 2 dalies a punkto, ko gero, negalima aiškinti taip, kad per laikotarpį prieš įgyvendinimo priemonių patvirtinimą valstybės narės gali įsteigti savo nacionalinę registravimo sistemą, taikytiną gaminiams, kuriems jau atliktas atitikties vertinimas.

66. Manęs taip pat neįtikina Vokietijos Federacinės Respublikos pateikti alternatyvūs argumentai, kad pranešimo procedūra yra pasirengimo vartotojų priežiūrai priemonė, kuriai taikoma Direktyvos 2007/23 6 straipsnio 2 dalyje nustatyta išimtis.

67. Pirma, kaip pripažįsta pati Vokietijos Federacinė Respublika, nagrinėjamos nacionalinėmis priemonėmis neribojamas ir nedraudžiamas laikymas, naudojimas ir (arba) pardavimas.

68. Antra, Direktyvos 2007/23 6 straipsnio 2 dalyje numatyta išimtis taikytina tik tam tikroms pirotechnikos gaminių kategorijoms. Nesileidžiant į diskusiją apie tinkamą 1. *SprengV* 6 straipsnio 4 dalies nacionalinį teisinį pagrindą⁴³, pakaks pasakyti, kad nagrinėjama nacionalinė nuostata suformuluota bendrai neišskiriant konkrečių pirotechnikos gaminių kategorijų⁴⁴. Dėl to jau savaime kyla sunkumų, turint omenyje aiškią Direktyvos 2007/23 6 straipsnio 2 dalies formuluotę.

40 — Geras rinkos priežiūros apibrėžties pavyzdys pateiktas 2008 m. liepos 9 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 765/2008, nustatančio su gaminių prekyba susijusius akreditavimo ir rinkos priežiūros reikalavimus ir panaikinančio Reglamentą (EEB) Nr. 339/93 (OL L 218, 2008, p. 30), 19 straipsnyje, kuriame, be kita ko, nustatyta, kad institucijos „tinkamu mastu tikrina gaminio savybes tikrindamos dokumentus ir tam tikrais atvejais atlikdamos fizinę ir laboratorinę atitinkamų mėginių tikrinimą“.

41 — Pagal tą nuostatą sistema apimtų „registracijos numerį ir ES registrą, <...> siekiant identifikuoti pirotechnikos gaminių tipus ir jų gamintojus“.

42 — 2014 m. balandžio 16 d. Komisijos įgyvendinimo direktyva, kuria pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2007/23/EB sukuriamą pirotechnikos gaminių atsekamumo sistema (OL L 115, 2014, p. 28). Atsekamumo sistema taip pat numatyta Direktyvos 2013/29 9 straipsnyje.

43 — Vokietijos Federacinė Respublika tvirtina, jog nagrinėjamos nuostatos teisinis pagrindas yra *SprengG* 6 straipsnio 1 dalies 2 punkto d papunktis, pagal kurį kompetentingos institucijos gali priimti identifikavimo numerių priskyrimo procedūrą registravimo ir pardavimo ir naudojimo leidimų išdavimo tikslais pagal Direktyvos 2007/23 6 straipsnio 2 dalį. Komisijos nuomone, pranešimo procedūros teisinis pagrindas yra *SprengG* 6 straipsnio 1 dalies 3 punkto d papunktis, pagal kurį kompetentingos institucijos gali numatyti, kad „pagal 1 straipsnio 1 dalį turi būti teikiamas pranešimas apie įsigytas ar importuotas sprogstamąsias medžiagas, kartu teikiant konkrečius dokumentus“.

44 — Šiuo požiūriu diferencijavimas numatomas tik *SprengV* 6 straipsnio 4 dalies šeštame sakinyje, kuriame nustatyta išimtis dėl tos pačios straipsnio dalies ketvirtame sakinyje nustatytos pareigos naudojimo instrukcijose nurodyti identifikavimo numerį.

69. Tiesa, Teisingumo Teismas yra neseniai nusprendęs⁴⁵, kad nacionalinės teisės aktai, kuriais importuotojas įpareigojamas registruoti cheminius produktus kompetentingoje nacionalinėje institucijoje, jeigu tokiam importuotojui pagal REACH reglamentą⁴⁶ jau taikoma pareiga registruoti tokius produktus Europos cheminių medžiagų agentūroje, tam tikromis sąlygomis nėra draudžiami pagal tą reglamentą. Tačiau, mano nuomone, to sprendimo motyvų negalima pritaikyti Direktyvos 2007/23 kontekste. Pirma, dviem ES teisės aktais siekiama skirtingų tikslų, jie skirtingos struktūros. Antra, dar svarbiau tai, kad pagal tame sprendime Teisingumo Teismo pateiktus argumentus itin didelis dėmesys skiriamas REACH reglamento 128 straipsnio 2 daliai, pagal kurią tam tikri „pateikimo į rinką“ aspektai nederinami⁴⁷. Šiuo atveju yra priešingai, 6 straipsnio 2 dalis neįngridžiama prielaida, jog Direktyva 2007/23 tam tikri „pateikimo į rinką“ aspektai nederinami. Tačiau pagal 6 straipsnio 2 dalį valstybės narės gali dėl tam tikrų priežasčių apriboti tik tam tikrų pirotechnikos gaminių kategorijų naudojimą, laikymą ar pardavimą.

2. BAM įgaliojimai tikrinti ir keisti naudojimo instrukcijas (1. *SprengV* 6 straipsnio 4 dalis)

70. Komisija teigia, jog 1. *SprengV* 6 straipsnio 4 dalies penktu sakiniu BAM suteiktais įgaliojimais, pagal kuriuos ši įstaiga gali papildyti ir keisti pirotechnikos gaminių naudojimo instrukcijas, naudojamosi neatsižvelgiant į tai, kad jau galėjo būti atliktas tų gaminių atitikties vertinimas. Taigi tokia praktika nesuderinama su Direktyvos 2007/23 6 straipsnio 1 dalimi. Komisija pripažįsta, jog pagal Direktyvos 2007/23 6 straipsnio 2 dalį svarbūs įgaliojimai tam tikrų kategorijų pirotechnikos gaminių laikymo, naudojimo ir (arba) pardavimo srityje paliekami valstybėms narėms. Tačiau teisė keisti naudojimo instrukcijas nėra priemonė, kuria draudžiamas arba ribojamas pirotechnikos gaminių laikymas, naudojimas ir (arba) pardavimas. Be to, CE ženklu pažymėtų pirotechnikos gaminių atitikties prielaida taikytina ir jų naudojimo instrukcijoms.

71. Vokietijos Federacinė Respublika tvirtina, jog Direktyva 2007/23, ypač jos I priedo 3 skirsnio h punktu, nenumatomas išsamus naudojimo instrukcijų vertinimas. Jos teigimu, pagal Direktyvą 2007/23 atliekant atitikties vertinimus negali būti vykdoma naudojimo instrukcijų kalbos kontrolė, nes tame vertinimo etape neįmanoma numatyti, kuriose valstybėse narėse tie pirotechnikos gaminiai bus parduodami ir kur jais bus prekiaujama. Be to, valstybės narės gali keisti amžiaus apribojimus ir minimalų saugų atstumą. Įstaigos, kurioms reikia pranešti pagal direktyvą, žinoma, patirtų didelių sunkumų vykdydamos tinkamą tų reikalavimų kontrolę. Be to, Vokietijos Federacinė Respublika teigia, jog BAM įgaliojimai susiję su rinkos priežiūra arba vartotojų apsauga pagal Direktyvos 2007/23 14 straipsnį ir 6 straipsnio 2 dalį.

72. Manęs neįtikina Vokietijos Federacinės Respublikos pateikti argumentai.

73. Pirma, kaip teisingai pažymi Komisija, esminiai saugos reikalavimai, kurių gamintojas (ir tam tikrais atvejais importuotojas) privalo laikytis, nustatyti Direktyvos 2007/23 I priede. Jeigu pirotechnikos gaminyje atitinka tuos reikalavimus, pagal 6 straipsnio 1 dalį valstybės narės nedraudžia pateikti jį į rinką, neriboja tokio pateikimo į rinką ar jam nekliudo (jeigu pateikimas į rinką aiškinamas taip, kad aprėptų laisvą pirotechnikos gaminių judėjimą valstybėse narėse).

45 — Žr. 2016 m. kovo 17 d. Sprendimo *Canadian Oil Company Sweden ir Rantén*, C-472/14, EU:C:2016:171, 41 punktą.

46 — 2006 m. gruodžio 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1907/2006 dėl cheminių medžiagų registracijos, įvertinimo, autorizacijos ir apribojimų (REACH), įsteigiantis Europos cheminių medžiagų agentūrą, iš dalies keičiantis Direktyvą 1999/45/EB bei panaikinantį Tarybos reglamentą (EEB) Nr. 793/93, Komisijos reglamentą (EB) Nr. 1488/94, Tarybos direktyvą 76/769/EEB ir Komisijos direktyvas 91/155/EEB, 93/67/EEB, 93/105/EB bei 2000/21/EB (OL L 396, 2006, p. 1, ir klaidų ištaisymai OL L 136, 2007 5 29, p. 3, OL L 141, 2008 5 31, p. 22, OL L 36, 2009 2 5, p. 84), iš dalies pakeistas 2009 m. birželio 22 d. Komisijos reglamentu (ES) Nr. 552/2009 (OL L 164, 2009, p. 7, ir klaidų ištaisymas OL L 331, 2014 11 18, p. 40).

47 — Pagal REACH reglamento 128 straipsnio 2 dalį valstybės narės gali taikyti esamas ar nustatyti nacionalines taisykles, skirtas darbuotojams, žmonių sveikatai ir aplinkai apsaugoti, taikomas tais atvejais, kai šiuo reglamentu nesuderinti cheminės medžiagos gamybos, tiekimo rinkai ar naudojimo reikalavimai. Žr. 2016 m. kovo 17 d. Sprendimo *Canadian Oil Company Sweden ir Rantén*, C-472/14, EU:C:2016:171, 26 ir 27 punktus.

74. Direktyvos 2007/23 I priedo 3 skirsnio h punkte išvardijant informaciją ir savybes, kurias notifikuotosios įstaigos turi apsvarstyti ar patikrinti, nurodomos „tinkamos instrukcijos ir, kai būtina, žymenys valstybės narės gavėjos valstybine kalba ar kalbomis dėl saugaus pirotechnikos gaminio sandėliavimo, naudojimo ir sunaikinimo bei elgesio su juo“.

75. Taigi Vokietijos Federacinė Respublika negali tvirtinti, jog šioje byloje nagrinėjama nacionaline nuostata siekiama užtikrinti, kad naudojimo instrukcijos būtų tinkamai parengtos vokiečių kalba ir kad būtų nurodyti tinkami konkretūs Vokietijoje patvirtinti saugūs atstumai. Direktyvos 2007/23 I priedo 3 straipsnio h punkte kaip vienas esminių saugos reikalavimų aiškiai minimos tinkamos instrukcijos ir, kai būtina, žymenys valstybės narės gavėjos valstybine kalba ar kalbomis dėl saugaus pirotechnikos gaminio sandėliavimo, naudojimo, sunaikinimo ir elgesio su juo. Be to, priešingai, nei teigia Vokietijos Federacinė Respublika, Direktyvos 2007/23 I priedo esminiai saugos reikalavimai taip pat apima uždegimo prietaisus⁴⁸.

76. Antra, faktas, kad pagal Direktyvos 2007/23 7 straipsnio 2 dalį valstybės narės gali padidinti 7 straipsnio 1 dalyje nustatytus amžiaus apribojimus, išvados nekeičia. Pagal direktyvos 12 straipsnio 2 dalį pirotechnikos gaminio etiketėje turi būti pateikta, be kita ko, informacija apie minimalius amžiaus reikalavimus, kaip nurodyta 7 straipsnio 1 ir 2 dalyse. Be to, kaip pažymėjo Komisija, patvirtintas Europos darnusis standartas dėl minimalių ženklavimo reikalavimų⁴⁹.

77. Kalbant apie Vokietijos Federacinės Respublikos pateiktus alternatyvius argumentus, pirmiau išvardyti su pranešimo procedūra susiję argumentai⁵⁰ visiškai taikytini BAM įgaliojimams papildyti ir naudojimo instrukcijoms keisti. Šie įgaliojimai glaudžiai susiję su pranešimo procedūra, kuri pati nėra nei vartotojų apsaugos priemonė pagal direktyvos 6 straipsnio 2 dalį, nei pasirengimo rinkos priežiūrai priemonė pagal tos direktyvos 14 straipsnį.

78. Galiausiai reikėtų pažymėti, jog valstybės narės negali vienašališkai priimti taisomųjų priemonių dėl galimų ES teisės aktų taikymo trūkumų kitose valstybėse narėse. Jos privalo veikti remdamosi Sutartyje nustatytais procedūromis ir teisių gynimo priemonėmis⁵¹.

79. Kita vertus, pagal direktyvoje įtvirtintą sistemą ir CE ženklų pažymėtų gaminių atitikties prielaidą valstybėms narėms nedraudžiama imtis veiksmų, jeigu kyla pavojus⁵². Priešingai – Direktyvoje 2007/23 nustatytais taisyklėmis siekiama užtikrinti laisvą pirotechnikos gaminių judėjimą vidaus rinkoje, *kartu* užtikrinant aukštą žmonių sveikatos, visuomenės saugumo ir vartotojų apsaugos lygį. Atsižvelgiant į šiuos tikslus, Direktyvos 2007/23 14 straipsnyje nustatytos sąlygos, kuriomis valstybės narės gali vykdyti rinkos priežiūrą. Pagal 14 straipsnio 6 dalį valstybės narės pirmiausia gali imtis visų tinkamų laikinųjų priemonių, kad CE ženklų pažymėtas produktas, kuris gali kelti pavojų asmenų sveikatai ir saugai, būtų pašalintas iš rinkos.

48 — Direktyvos 2007/23 I priedo 5 skirsnio c punkto 1–7 papunkčiai. Uždegimo prietaisams taip pat taikomas Europos standartas EN 15947. Taip pat žr. to priedo 3 skirsnio j punktą, kuriame minima „visų prietaisų ir priedų specifikacija ir gaminio saugaus naudojimo instrukcijos“.

49 — EN 15947, paskelbtas OL C 136, 2013, p. 7. Taip pat žr. Direktyvos 2007/23 8 straipsnio 3 dalį.

50 — Žr. šios išvados 61–63 ir 65–67 punktus.

51 — 2005 m. spalio 20 d. Sprendimo *Komisija / Švedija*, C-111/03, EU:C:2005:619, 66 punktas.

52 — Šiuo klausimu žr. 2007 m. balandžio 17 d. Sprendimo *AGM-COS.MET*, C-470/03, EU:C:2007:213, 62 punktą.

80. Kalbant apie rinkos priežiūrą, valstybės narės taip pat gali vykdyti pirotechnikos gaminių platintojų pareigų įvykdymo priežiūrą. Pagal Direktyvos 2007/23 4 straipsnio 3 dalį platintojai užtikrina, kad pirotechnikos gaminyje būtų pažymėtas reikalaujamu (-ais) atitikties ženklų (-ais) ir prie jo būtų pridėti visi reikiami dokumentai⁵³. Be to, direktyvos 20 straipsnyje nustatyta, kad valstybės narės nustato taisykles dėl sankcijų už pagal šią direktyvą priimtų nacionalinės teisės nuostatų pažeidimus. Galiausiai Reglamente (ES) Nr. 1025/2012⁵⁴ numatyta procedūra, pagal kurią galima prieštarauti dėl priimtų darnųjų standartų, jeigu valstybė narė mano, kad tie standartai nevisiškai atitinka direktyvos tikslus.

81. Pabaigoje derėtų pažymėti, jog neginčijama, kad dėl nepaprasto pirotechnikos gaminių konteksto valstybės narės gali atlikti priežiūrą ir patikrinimus, kaip aiškiai pripažįstama pačioje Direktyvoje 2007/23. Taigi klausimas susijęs ne su tuo, *ar* galima atlikti patikrinimus, o su tuo, *kaip* juos atlikti. Tokiomis aplinkybėmis negalima tikėtis, kad bendrosios *ex ante* pranešimo procedūros, taikytinos visiems gaminiams, net tiems, kuriuos jau patvirtino kitų valstybių narių valdžios institucijos, bus suderinamos su laisvo judėjimo ir abipusio pripažinimo principais pagrįsta sistema.

VI – Išlaidos

82. Siūlau ieškinį atmesti. Todėl pagal Teisingumo Teismo procedūros reglamento 138 straipsnio 1 dalį Komisijai turi būti nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas.

VII – Išvada

83. Siūlau Teisingumo Teismui:

- 1) atmesti ieškinį;
- 2) priteisti iš Europos Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

53 — Taip pat žr. 2005 m. rugsėjo 8 d. Sprendimo *Yonemoto*, C-40/04, EU:C:2005:519, 51 punktą. Nors kontekstas kitoks, taip pat žr. 2006 m. lapkričio 23 d. Sprendimo *Lidl Italia*, C-315/05, EU:C:2006:736, 43 ir paskesnius punktus.

54 — 2012 m. spalio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1025/2012 dėl Europos standartizacijos (OL L 316, 2012, p. 12). Šiuo reglamentu panaikinta Direktyvos 2007/23 8 straipsnio 4 dalis.